

ԿոՄիտաս

Դիտակ

Դու ինչե՛ր ես տեսնում, ինչե՛ր, ո՛վ դիտակ,
Որ մեր աչքին՝ աներեւոյթ, անգիտակ .
Երկնի օրը քեզանով ենք կատարում,
Երկրի խորը քեզանով ենք պատարում:

Դարձի՛ր, դարձի՛ր, ո՛վ իմ դիտակ լուսածին՝
Կեանքի, ջանքի, յուսոյ հրնար ճարելով,
Չարթի՛ր, զարթի՛ր, ո՛վ իմ գիտակ յուսածին՝
Մըտքի, հոգու սիրոյ քընար լարելով: